

Szent Lúcia vagy Luca (Római Birodalom, Szicília, Siracusa, ? – Siracusa, 304 körül) a keresztények által az 5. század óta tisztelt szűz és vértanú. A középkorban közkedvelt szent volt, legendája több művészt megihletett. Lúcia védőszentje a szembetegségben szenvedőknek és vakoknak (mivel a Lúcia név a lux = fény szóból származik), a bűnbánó utcanőknél, valamint a hegyes szerszámokkal dolgozóknak (földművesek, kézművesek, varrónők, párnakészítők, nyergesek). Ünnepe napja december 13.

A legenda szerint Lúcia egy előkelő siracusai családból származott. Amikor édesanyja súlyos beteg lett, elzarándokolt vele Szent Ágota sírjához Cataniába, hogy gyógyulásért fohászkodjanak. Édesanyja gyógyulása után Lúcia álmában megjelent Szent Ágota, aki húgának nevezte őt, s elmondta neki, hogy saját hitével is meg tudta volna gyógyítani anyját. Ezután megígérte Lúciának, hogy szüzessége és szeretete jutalmaként Isten nagy dicsőségben fogja részesíteni Siracusa városát, hasonlóan, mint ahogy Catania városa is dicsőséget szerzett Ágota vértanúsága által. Ezután Lúcia kérésére anyja ígéretet tett neki, hogy nem fogják őt férjhez adni, s a hozomány fölött tetszés szerint rendelkezhet. Lúcia e vagyont a szegényekre fordította, amit vőlegénye rossz szemmel nézett. Amikor pedig a férfi ráébredt, hogy elesett a házasságtól és a hozománytól, bosszúból bíróság elé hurcolta Lúciát. Paschasius bíró először arra utasította a leányt, hogy mutasson be áldozatot a pogány isteneknek, de ő ezt megtagadta. Ezután prostitúcióra akarta kényszeríteni Lúciát, de a Szentlélek olyan nehézzé tette a testét, hogy nem tudták őt elmozdítani helyéről. Végül kegyetlen kínzások után a bíró halálra ítélte a leányt. Miután a torkába kardot döftek, nem halt meg azonnal, hanem még tanította a népet, s csak akkor lehelte ki lelkét, miután egy paptól megkapta az utolsó kenetet.